

ета Концепция за всестранна обществена и културна интеграция на циганите, която е съществено развита и допълнена през 1976 г.

Като цяло всички тези партийни/държавни документи съдържат няколко основни насоки, в които трябва да се реализира специалната държавна политика към циганите в тези страни. Такива са осигуряване на пълна и трайна трудова заетост, решаване на проблемите на жилищната среда и здравеопазването, обхващане в училищната система на циганските деца и подобряване на образователното им равнище, развитие на циганската култура и т.н., включително и така модните напоследък проблеми на циганската жена. Съществуват обаче и редица специфични акценти в държавните политики на отделните страни, особено при конкретната реализация на очертаните основни сфери. В България с Разпореждане 2071 на Министерски съвет от 02.11.1961 г. започва създаването на нови училища-интернати и пансиони, а от 1966 г. част от училищата, в които преобладават цигански деца, са преобразувани в Общообразователни училища със засилено трудово обучение (ОУЗТО). В Румъния специални мерки са насочени към ограничаване броя на децата в циганските семейства (подпомагат се финансово само семейства с до 5 деца) заради големия брой цигански деца, изоставени в детските домове. В Унгария през 1961 г. са предвидени специални мерки срещу дискриминацията на циганите в унгарското общество, а жилищната програма от 1964 г. предвижда ликвидирането на съществуващите около 2 500 обособени (извън чертите на населеното място) цигански поселища. В Чехословакия правителствения Декрет № 502 от 1965 г. също предвижда пълна ликвидация на обособените циганските поселища, съществуващи главно в Източна Словакия, и разселване на живеещите в тях цигани в промишлените региони.

Обикновено като драстичен пример за 'специална' политика към циганите в Източна Европа се сочи случаят със стерилизацията в Чехословакия. Става въпрос за издадения на 29.02.1972 от Министерството на здравеопазването Декрет, даващ възможност